

En l'últim any, la classe treballadora està patint un conjunt d'agressions tendents a eliminar drets adquirits que supera de bon tros el que es coneixia fins ara. Es tracta d'un atac contra els nostres interessos, perfectament orquestrat, constant, estratègicament dissenyat, de manera que es retallen drets adquirits després de quasi dos-cents anys de lluita obrera, i que tant dolor i patiment van costar aconseguir. Diuen que els atacs provenen dels "mercats", que és com ara anomenen el robatori i l'especulació que està en la base del sistema capitalista.

Aquesta estratègia es complementa qüestionant el paper del moviment sindical com l'últim escull organitzat que s'oposa a les seues pretensions. No esperem un panorama millor a curt termini, els atacs seguiran, però aquesta certesa no ha d'aterrorir-nos ni detenir-nos.

Les polítiques del Govern espanyol i del Govern valencià estan fent pagar la crisi a les treballadores i treballadors, a través dels plans d'ajustos, la reforma laboral, la reforma de les pensions i de la reforma de la negociació col·lectiva. Al País Valencià, les dades d'atur superen àmpliament la mitjana de l'estat. Els sous són més baixos i la destrucció d'ocupació i d'empreses mitjanes i menudes és també superior.

El teixit industrial es va afeblint mes rere mes, sense que es pose en marxa cap política per capgirar aquesta tendència. Especial responsabilitat té la Generalitat, que és l'administració competent, per la seua falta d'actuació real, més enllà d'anuncis buits i propaganda.

A més, estem assistint a retallades en Educació, Sanitat, Serveis socials i la resta de serveis públics. I s'anuncien més retallades i expedients de regulació d'ocupació (ERO) en empreses públiques –com FGV, Vaersa o RTVV- i, fins i tot, administracions territorials –com alguns ajuntaments.

Enfront d'aquesta situació, Intersindical Valenciana considera necessària la mobilització de les treballadores i treballadors per frenar aquestes polítiques. Per això, les treballadores i els treballadors hem de prendre consciència que només des de la unitat i l'organització és possible resistir. Però parlar d'unitat no és pretendre que els altres assumisquen les nostres posicions; parlar d'unitat és cedir cadascú de manera que siga possible articular un moviment d'àmplia base, alegre i combatiu, plural, radical i contundent amb qui ens han ficat en aquesta situació.

Resistir és defensar els nostres drets i defensar el sindicalisme com un instrument útil. Reclamem un sindicalisme que compte amb els treballadors i treballadores i no es deixe seduir per les polítiques neoliberals que volen fer creure que no hi ha una altra eixida que la que ells proposen. Un sindicalisme fort que demostre que no tots els sindicats són iguals.

Enfront de les polítiques que ataquen els drets socials i laborals, enfront de l'antipolítica i l'antisindicalisme, enfront del desmantellament i la privatització dels serveis públics, que espremen encara més els sectors menys afavorits de la societat, hem d'oposar la defensa de l'exercici de la política i del sindicalisme reivindicatiu.

La Intersindical Valenciana crida la classe treballadora a la unitat sobre aquests principis. I, el pròxim 1 de maig, a eixir al carrer a defensar-los.

Que tots els dies siguen primer de maig! Resistir avui és avançar i poder vèncer demà. Ni un pas arrere!

**ni 67, ni reforma laboral,
ni reforma de les pensions**

INTERSINDICAL
VALENCIANA